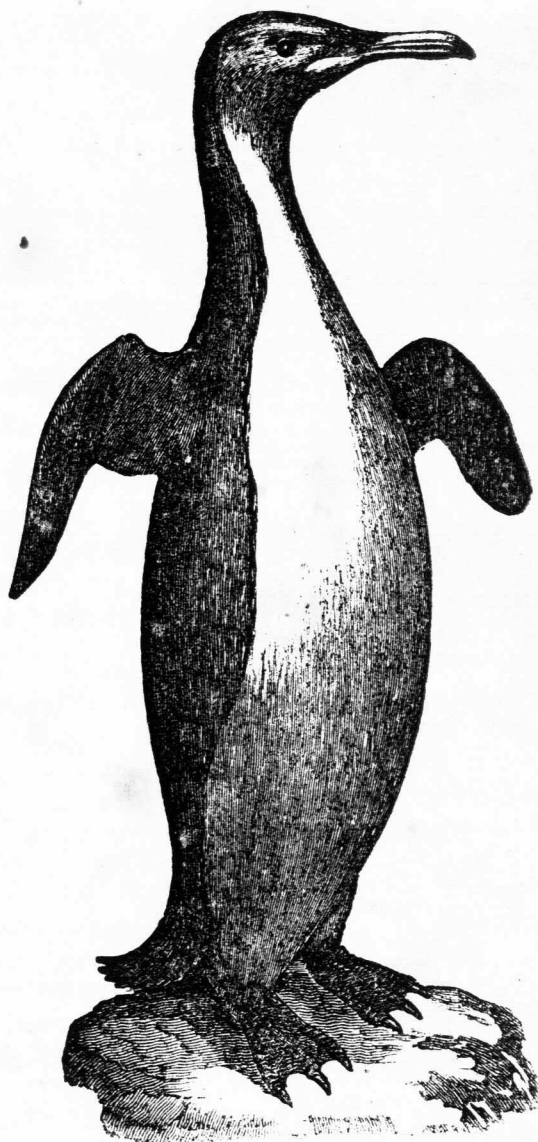

εἰς αὐτὰ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις, διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ τοὺς ἐγχωρίους χειροτέχνας. Τούτου ἀποτέλεσμα ἐστὶν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ Γαλλικῶν αἰνῶν εἰς τὴν Πρωσσίαν ἡλαττώθη ἀπὸ 15,000 τόνους * εἰς 4,000, ἡ εἰς τὴν Σβεκίαν ἀπὸ 7,000 τόνους εἰς μόνον 100, ἡ εἰς τὴν Δανίαν καὶ Νορβηγίαν ἀπὸ 5,000 εἰς 1000, ἡ εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἀπὸ 12,000 εἰς 4,000, καὶ ἡ εἰς Ἀμβούργον, Βρέμεν, Λυβέκκον, καὶ Δάντισκον, ἀπὸ 46,000 εἰς 15,000.

Ὡς εἶπαμεν ἤδη, εἰς τὴν Γαλλίαν ὑπάρχουν ἱκαναὶ διαφοραὶ, προερχόμεναι ἀπὸ θέσιν, κλίμα, καὶ ἔξεις. Αἱ βόρειοι, ἀνατολικά, καὶ βορειοδυτικά ἐπαρχίαι πάσχουν περισσότερον οἱ χωρικοὶ τῆς Βρετανίας (Bretagne) εἶναι ἀκόμῃ εἰς ἀθλίαν ἡμιβάρβαρον κατάστασιν, οἱ τῆς Καμπανίας (Champagne) εἶναι πτωχότατοι, οἱ τῆς Πικαρδίας δὲν εἶναι παρὰ ὀλίγον ἀνώτεροι· ἡ Νορμανδία εἶναι τὸ καλλίτερον τῆς βορείου Γαλλίας. Αἱ κεντρικαὶ ἐπαρχίαι ἔχουν χῶμα καλὸν καὶ κλίμα ὥρατον, τὰ ὅποια ἀναπληρῶνεν ἄλλας ἐλλείψεις, καὶ καθιστάνουν ὁπωσοῦν εὐχάριστον τὴν ὑπαρξιν τοῦ λαοῦ. Εἰς τὰς νοτίους ἐπαρχίας, αἱ χρεῖαι τοῦ πλήθους εἶναι ὀλιγώτεραι, αἱ ζωτροφίαι εὐθνηταί, καὶ φωτὰ καὶ ἐνδύματα ὀλιγώτερον ἀναγκαῖα. Ἄλλ' αἱ ἔξεις τοῦ μεσημβρινοῦ χωρικοῦ ἢ γεωργοῦ διαφέρουν παντάπασιν ἀπὸ τὰς τοῦ ἀρκτοῦ, καὶ δὲν ἐμπορεῖ νὰ γένῃ μεταξὺ αὐτῶν κάμμία σύγκρισις. Γενικῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι οἱ ἐργάται τῆς Γαλλίας ἐβελτιώθησαν ἐντὸς τῆς ἐσχάτης τεσσαρακονταετηρίδος, ἀλλ' ὅτι ἤθελαν εἶσθαι πολὺ μᾶλλον βελτιωμένοι, ἂν ἔλειπεν ἡ ἀμάθεια, αἱ πεπαιδωμένοι αὐτῶν ἔξεις ἐσφαλμένης γεωργίας, ὁ τῆς ιδιοκτησίας ὑπέρμετρος καταμερισμός, καὶ τὸ τῆς κυβερνήσεως ἐσφαλμένον οἰκονομικὸν σύστημα.

Ο ΑΠΗΓΝΟΔΥΤΗΣ.

Τῶν Ἀπηγνοδυτῶν ὑπάρχουν διάφορα εἶδη, γεννῶνται δὲ ὅλα εἰς τὰς θαλάσσας τοῦ νοτίου ἡμισφαιρίου. Βοηθούμενοι ἀπὸ τὰς πτέρυγας, αἵτινες ὁμοιάζουν μικρὰ κωπία, κολυμβῶσι μὲν ἐξαιρετα, ἀλλὰ δὲν πετοῦν· διὸ καὶ Ἀπηγνοδύται ὠνομάσθησαν. Φαίνονται δὲ κατὰ πρῶτην προσβολὴν ὡς νὰ ἦσαν σκεπασμένοι μὲ λεπίδας, καθότι τὰ πτερά των εἶναι κοντὰ καὶ ὑπόσκληρα, καὶ διατεθειμένα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ὡς τὰ λέπια. Οἱ ταρσοὶ αὐτῶν εἶναι βαλμένοι διόλου ὀπίσω, κατὰ κάθετον πρὸς τὸ σῶμα, ὥστε εἰς τὴν ξηρὰν στέκουν ὄρθιοι καθὼς ἄνθρωποι. Ἐχουν δὲ τοὺς δακτύλους ὑμενῶ-

Ἀπηγνοδύτης Παταγονικός.

δεις, καὶ τοὺς ταρσοὺς πολλὰ κοντοὺς καὶ δυσνατοὺς. Τὴν παραλίαν ἐπισκέπτονται μόνον διὰ νὰ νεοσσεύωσι· προβαίνουν δὲ, συρόμενοι ἐπὶ τῆς γαστροῦ αὐτῶν· διότι, ἂν καὶ στέκωσιν ὄρθιοι, δὲν ἐμποροῦν ὁμῶς καὶ νὰ ὀδεύωσιν οὕτω. Κολυμβῶντες, εἶναι καταβυθισμένοι ὑπὲρ τὸ στήθος· ἔξεχουν δὲ μόνον τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον, μεταχειριζόμενοι ὡς κωπία τὰς λεπιδωτὰς πτέρυγας. Τὸ ράμφος αὐτῶν εἶναι μακρὸν, λεπτὸν, καὶ ὀλίγον τι κεκλιμένον εἰς τὴν ἄκρην.

Ἐπὶ τῶν Φαλκλανδίων Νήσων καὶ τῆς Πυρώδους Γῆς (Terra del Fuego) διατρίβει τὸν καιρὸν τῆς νεοσσοτροφίας, κατὰ χιλιάδας, εἶδος τι καλούμενον ὁ Μαγελλανικὸς Ἀπηγνοδύτης. Μέγα πλῆθος τούτων ἐθανάτωσαν οἱ ναῦται τοῦ περιβοήτου πλοίαρχου τῆς Ἀγγλίας Κούκ,

* Εἰς τόνον περιέχει 252 Γαλλόνια· τὸ δὲ Γαλλόνιον χωρεῖ ὑπὲρ τὰς 2½ ὀκάδας.

ἀλλὰ ποσῶς δὲν ἐνοστιμεύθησαν τὸ κρέας των. Τὰ δυστυχή πτηνὰ, διόλου ἀγροῦντα τὸν ἀνθρώπον, δὲν εἶχαν ἔτι μάθειν νὰ τρέμωσι τὴν δύναμιν του· καὶ, ἀντὶ νὰ φεύγωσιν ἀπὸ τὸν πλησιάζοντα ἐξολοθρευτὴν, ἔστεκαν ὅλως ἀκίνητα. Εἰς τὸ κολύμβημα ἦσαν ταχύτατα καὶ ἐπιδεινιώτατα, ὥστε κἀνὲν ὀψάριον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκφύγῃ. "Οτε ἀπηντοῦσαν ἐμπόδιόν τι εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπερέβαιναν αὐτὸ δι' αἰφνιδίου τινὸς ἀγῶνος, πηδῶντα ὡς δύο πῆχεις ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν. 'Τὰ αὐτὰ των,' λέγει περιηγητὴς ἐπίσημος, 'γεννοῦν οἱ Μαγελλανικοὶ Ἀπτηνοδύται συναθροιζόμενοι παμπληθεῖ εἰς μέρη, τὰ ὁποῖα ἡ μακροχρόνιος αὐτῶν διατριβὴ ἐκαθάρισεν ἀπὸ χόρτα· ἀναμέσον δὲ εἰς τὰς πολυαριθμοὺς ταύτας φωλεάς, λαμβάνει τις φοβεράν ἰδεάν τῆς ἀπ' ἀνθρώπου ἐρημώσεως τῶν νήσων τούτων· γενικὴ τις σιωπὴ ἐπεκρατοῦσε, καὶ ὅπουδῆποτε περιφερόμεθα διὰ νὰ προβλεφθῶμεν ἀπὸ αὐγὰ, μᾶς ἐστραβοκύνταζαν μὲν, ἀλλὰ χωρὶς τὸν παραμικρὸν φόβον.' 'Ὁ Μαγελλανικὸς Ἀπτηνοδύτης εἶναι μόνις ἓνα πῆχυν μακρὺς.

'Υπάρχει καὶ Λοφωτός τις Ἀπτηνοδύτης, ἰσομεγέθης περίπου μὲ νήσσαν, κατοικῶν δὲ τὰς Φαλκλανδίας Νήσους καὶ τὴν Βανδιεμένην Γῆν. Οὗτος ἔχει συνήθειαν νὰ πηδᾷ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ, ὅχι μόνον πρὸς ἀποφυγὴν ἐμποδίων, ἀλλὰ καὶ διὰ παίγνιον. 'Οἱ Λοφωτοὶ Ἀπτηνοδύται,' λέγει πλοίαρχός τις, 'κρύπτονται ἀναμέσον εἰς τὰ ὑψηλὰ χόρτα καὶ εἰς τὰ βάθη παραθαλασσίων φαράγγων, ὅπου συναθροιζόμενοι κἀποτε παμπληθεῖ, ἐκβάλλουν μυγμὸν τινα, μακρὰν ἀκούμενον, καὶ διεγείροντα σειρὰν ἰδεῶν ὅχι τῶν πλέον εὐαρέστων.' Προσθίτε δὲ, ὅτι πολλῶν, τοὺς ὁποίους ἐξέτασεν, ἡ κόρη ἦτο συνεσταλμένη εἰς μίαν ψιλὴν στιγμήν.

Τὸ περιφημότερον ὅμως καὶ τὸ πολὺ μεγαλύτερον εἶδος τῶν ἀλλοκότων τούτων πτηνῶν εἶναι ὁ Παταγονικὸς Ἀπτηνοδύτης, τοῦ ὁποῖου τὴν εἰκόνα παρεστήσαμεν εἰς τὴν προηγουμένην σελίδα. 'Ὁ πλοίαρχος Κουὶκ ἰδε χιλιάδας αὐτῶν πλησίον τῆς νήσου Σταατενῆς, καὶ τῶν καραβίων δ' αὐτοῦ τὸ πλήρωμα συνέλαβεν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους διὰ τροφὴν. 'Ὁ Γάλλος περιπλωτὴρ τοῦ κόσμου Bougainville ἐπίασεν ἓνα, ὅστις μετ' ὀλίγον ἡμερώθη τοσοῦτον, ὥστε ἠκολούθει καὶ ἐγνώριζε τὸν ἐπιστάτην αὐτοῦ· ἔτρωγε δὲ κρέας, ὀψάρια, καὶ ψωμίον, ἀλλὰ μετὰ καιρὸν ἀδυνάτησεν, ἐφύρασε, καὶ ἀπέθανε. Τὰ πτερά τοῦ ἡλικιωμένου Ἀπτηνοδύτου εἶναι τῶντι ἀξιοπεριέργα· ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ τράχηλος εἶναι μαῦρα, περιωρισμένα ὑπὸ λαμπρᾶς κίτρινος ζώνης, ἥτις ἀρχίζει μὲν πλατεῖα,

ὥστε νὰ κρατῇ μέγα διάστημα ἐπὶ τῶν πλαγίων τῆς κεφαλῆς, ἔπειτα δὲ στενουμενὴ, κατέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ τραχήλου, ὅθεν προβαίνει ἕως νὰ συμμιχθῇ μὲ τὸ λευκὸν τῶν ὑποκάτω πτερῶν· ἡ ἄνω δ' ἐπιφάνεια ἔχει ὑαλιστερόν ἀργυροῦν λευκόφαιον χρῶμα. Τὸ μήκος τοῦ Παταγονικοῦ Ἀπτηνοδύτου πλησιάζει εἰς δύο πῆχεις· τὸ δὲ βάρος εἰς δεκαπέντε ὀκάδας.

ΚΟΚΚΑΛΑ.—Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἤρχισαν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ μεταχειρίζονται τὰ κόκκαλα ὡς κόπρον, παχύνοντες δι' αὐτῶν τὰς λεπτάς, ξηράς, καὶ ἀμώδεις γαίας. Τὴν σήμερον γίνεται χρήσις αὐτῶν τόσον ἐκτεταμένη, ὥστε εἰσάγονται ἤδη πολλὰ φορτία ἔξωθεν, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς Γερμανίας, τῆς Ὀλλανδίας, καὶ τοῦ Βελγίου· ἐσχάτως ἐστάλησαν τινὰ καὶ ἀπὸ τὴν Σμύρνην.

Διὰ νὰ χρησιμεύσωσι τὰ κόκκαλα ὡς κόπρος, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἦναι ἀλεσμένα· εἰς τὸ Λονδίον ἐνυστήθησαν μύλοι, ὅπου συντρίβονται ἡ ἀλέθονται, καὶ ὅθεν ἐμπορεῖ τις νὰ τ' ἀγοράσῃ ἔτοιμα διὰ τὸ χωράφιόν του. Πωλοῦνται δὲ τὰ μὲν χονδραλεσμένα,—ἡγουν ὅσα ἔχουν ἐνὸς ἡ ἡμίσεως δακτύλου μέγεθος,—πρὸς περίπου τρεῖς Δραχμὰς τὸ 29 ὀκάδων μέτρον, τὰ δὲ λεπταλεσμένα, ἡ τὰ εἰς εἶδος κονιορτοῦ, πρὸς τέσσαρας Δραχμὰς.

'Μεγίστην ὠφέλειαν,' παρατηρεῖ Ἀγγλὸς τις, 'ἐπροξένησαν τὰ κόκκαλα εἰς μακρυνὰ καὶ ἀκαλλιέργητα μέρη, ὅπου δι' ἐλλειψιν ζῶων δὲν ὑπῆρχε κόπρος, καὶ ὅπου ἡ μετακομιδὴ αὐτῆς ἦθελεν εἶσθαι παραπολὺ δαπανηρά. Διὰ μέσσω αὐτῶν ἐκτεταμέναι περιοχαὶ ἀκαρπῶν ἀμμιῶν μετεβλήθησαν εἰς καρποφόρους ἀγρούς. Τὰ κόκκαλα εἶναι ὅχι μόνον εὐθηνότερα τῆς κόπρης, ἀλλὰ καὶ πλέον εὐμετακόμιστα διὰ τὸ ἐλαφρότερον, καὶ προσέτι τόσον πολυπληθεῖ, ὥστε δὲν δυσκολεύεται τις ν' ἀγοράσῃ ὅσα θέλει.' Εἰς ἓν ξόρεμμα Ἀγγλικόν, (4,840 τετραγωνικὰς ὑάρδας=6,453½ τετραγωνικοὺς πῆχεις), ὅπως εἶχαν βαλθῇν τριάκοντα μέτρα κοκκαλῶν, ἐσπάρθησαν δύο ἡμισὺ μέτρα σίτου, καὶ, μολονότι τὸ χῶμα ἦτο πολὺ ἀδύνατον, ἐκαρποφόρησεν ὅμως εἰκοσιτέσσαρα μέτρα· ἀλλὰ δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ μέρη, τὰ ὁποῖα εἶχαν σπαρθῇν ἐξἐπίτηδες χωρὶς κόκκαλα, δὲν ἔδωκαν οὐδὲ τὸν σπόρον.

Ὁ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΜΝΗΜΩΝ, ἀναγκασθεὶς ποτὶ νὰ φάγῃ κρίθινον ἄρτον μὲ ξηρὰ σῦκα, καὶ νὰ πῖν νερόν, 'Οποῖαν ἦδονην,' εἶπεν, 'ἔχασα μέχρι τῆς σήμερον ἐξ αἰτίας τῶν τρυφῶν μου!'

Ὁ ΚΥΡΟΣ, ἐρωτηθεὶς τί ἔμαθε πρῶτον, ἀπεκρίθη, 'Νὰ λέγω τὴν ἀλήθειαν.'